

НЕ НОВОМ ЗЛОЧИНУ! МИКИС ТЕОДОРАКИС О КИПРУ, РУСИЈИ И ПРЕТЊИ РАТОМ ПРОТИВ ИРАНА

У чланку под насловом „Не новом злочину!“, Микис Теодоракис је осудио, како он каже „илегалну“ Међународну конференцију о Кипру, која се ових дана одржава у Женеви. Чувени композитор, познат као борац за слободу – и против нацистичке окупације Грчке и против пуковничке хунте и против савременог империјализма, окарактерисао је конференцију у Женеви као криминалну, илегалну, супротну европском праву и као покушај укидања Републике Кипар.

Према Теодоракису, илегална женевска конференција и покушај укидања Републике Кипар део су припрема за нови велики рат против Ирана, а све у циљу рата против Русије. У сврху таквог рата, пише он, Запад мора да успостави пуну контролу над Кипром, Критом, а и над самом Грчком.

Теодоракис критикује одлуку влада Грчке и Кипра да учествују на оваквој конференцији, јер се њоме признају и прихватају позиције трећих земаља на Кипру. Истовремено, у драматичном личном апелу упућеном грчком премијеру Ципрасу, Теодоракис га позива да буде свестан одговорности коју преузима крећући се ка издаји Кипра и националној катастрофи за грчки народ.

Шта је Женевска конференција?

Женевску конференцију, која је изазвала гнев човека који се сматра националним симболом Грчке, формално организује генерални секретар УН Гутереш, али је ту конференцију у ствари осмислила и припремила бивши помоћник државног секретара САД злогласна Викторија Нуланд (архитекта украјинске кризе), уз активну помоћ Европске комисије и њеног председника Јункера, са циљем укидања демократског система на Кипру и претварања острва у колонију САД, Британије и Израела.

Све је ово већ било предвиђено ранијим нацртом резолуције о кипарском проблему, тзв. Анановим планом, који је одбачен на референдуму 2004. Тај план је предвиђао потпуно изједначавање у правима грчке већине (82%) и турске мањине (18%). С обзиром на извесност да би овакво изједначавање онемогућило доношење одлука, било је предвиђено да генерални секретар УН именује иностране руководиоце и судије који би фактички управљали земљом и чак именовали своје наследнике!

Садашња женевска конференција покушава да заобиђе референдум и вољу народа и да их замени потписима Председника Кипра и Премијера Грчке.

Ако би овакав циљ био постигнут, Кипар би био претворен у колонију „поморских сила“. Била би то колосална стратешка победа америчко-британско-израелске неоконзервативне „Империје хаоса“, која је одговорна за ратове који су разорили Блиски Исток у последњих 15 година.

Био би то и стратешки пораз, не само грчког народа, него и виталних интереса Русије у Европи и на Блиском Истоку. Њиме би била укинута перспектива демократске и независне Европе. ЕУ би учинила још један корак ка свом претварању у тоталитарну структуру, трансформишући другу од својих земаља чланица, после Грчке, у протекторат.

Гутереш као да иде стопама још једног португалског политичара, Бароза, који је помагао припреме инвазије на Ирак. Сада се Гутереш у Женеви бави припремама великог рата против Сирије и Ирана.

На конференцији у Женеви учествују три државе: Британија, Турска и Грчка. Британија и Турска су водиле крваве ратове против Кипра, да би спречиле његову независност. А држава о чијој судбини се одлучује на овој орвеловској конференцији, Република Кипар, није званично

НЕ НОВОМ ЗЛОЧИНУ! МИКИС ТЕОДОРАКИС О КИПРУ, РУСИЈИ И ПРЕТЊИ РАТОМ ПРОТИВ ИРАНА

ни представљена! Председник Кипра је тамо као вођа „грчке кипарске заједнице“ (!), по терминологији коју су наметнули британски колонизатори.

Кипарски председник Анастасијадис је пристао на учешће на конференцији упркос протестима кипарске јавности. Његова сагласност је добијена под интензивним притиском Викторије Нуланд, праћеним медијским спекулацијама да је Анастасијадис уцењен судбином руског олигарха Лебедева, кога је заступала Анастасијадисова адвокатска канцеларија, а чија судбина је сада у рукама америчких судова и америчке владе.

Што се тиче владе у Атини, остављене на милост и немилост кредитора после капитулације 2015, она је предала вођење своје спољне и одбрамбене политике САД и Израелу, упркос традиционално јаким везама Грчке са арапским светом и Русијом.

(Defend Democracy Press, превео и обрадио В.К.)